Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

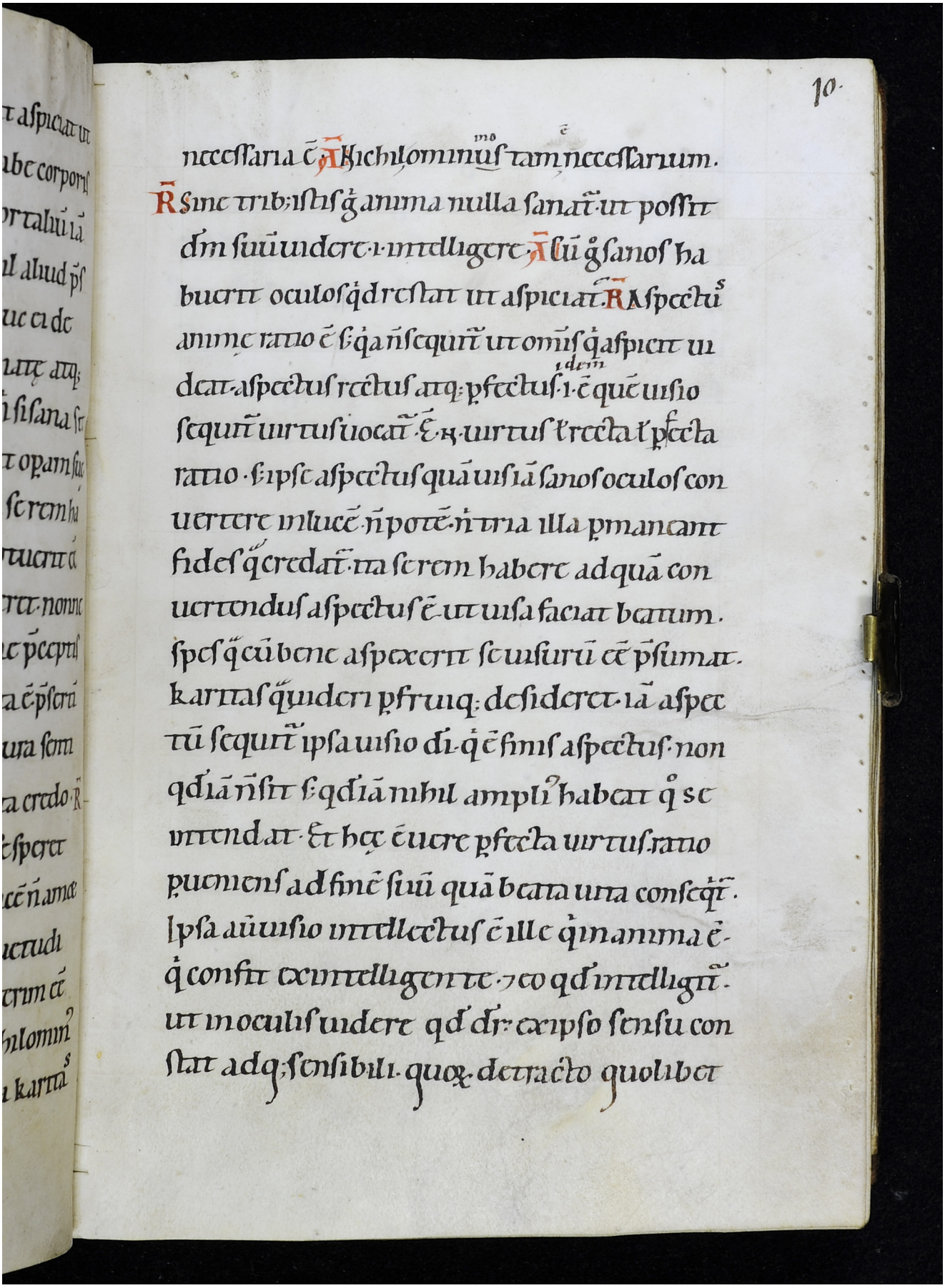

10.

necessaria ē. ℟ Michi ℣ hominus tam necessarium.
℟ Sine tribus istis ǧ anima nulla sanat ut possit
dm suū uidere. i. intelligere. ℣ Cū ǧ sanos ha
buerit oculos q̇d restat ut aspiciat. ℟ Aspectus
animę ratio ē. s. qa nsequ ut omis q̇ aspicit ui
deat. aspectus rectus atq; pfectus. i. ē quē uisio
sequ uirtus uocat. ē. ℋ. uirtus t recta t pfecta
ratio. s. ipse aspectus quā uisiā sanos oculos con
uertere inluce. n pote. n tria illa pmanent
fides q̄ credat. ma scrm habere ad quā con
uertendus aspectus ē. ut uisa faciat beatum.
spes q̄ cū bene aspexerit securū cē psumat.
karitas q̄ quidē pfruiq; desiderat. iā aspec
tū sequ ipsa uisio di. q ē finis aspectus. non
q̇d iā nsit. s. q̇d iā nihil ampli habeat q̇ se
xtendat. Et hęc ē uere pfecta uirtus. ratio
puenies ad finē suū quā beata una consequ.
Ipsa aū uisio intellectus ē. ille q̇n anima ē.
q̇ confit ex intelligentie. 7 eo q̇d intelligū.
ut in oculis uidere q̇d dr. ex ipso sensu con
stat adq; sensibili. quoꝝ detracto quolibet